

Fabergéägget

Scen 5 – Ankbänken

Maria : *(i telefonen)* Alltså, det suger att vara här. Jag hatar det. Det enda som håller mig vid liv är att jag har wifi... Eller hur! Jaa... Morsan är helt sjuk i huvet. Två sekunder och hon håller på att flörta med två gubbar. *(Tanterna in)* Och syrran är ju bara hur störig som helst. Nu kommer det två gamla kärringar här. Man skulle kunna tro att vi är på ett ålderdomshem.

Helga: Hur går det Gertrud? Ta mig under armen här, ska du se.

Gertrud: Tack Helga. Ja, jag har ju sån ischias. Och höften krånglar. Men en ska inte klaga. En kunde ha varit död och begravnen.

Helga: Så sant, så sant. Flicka lilla, får vi sitta här en stund och ta igen oss. Vi tänkte mata änderna lite, ser du. Du kan få hjälpa till om du vill. Vi har bröd så det räcker.

Maria: Hmf. Jag ringer upp snart. Hej. *(ställer sig upp)*

Helga: *(Sätter sig)* Ajaj, mina hemorrojder. Kom här, Gertrud.

Gertrud: Tack. Hur kan det komma sig att en sån rar liten flicka sitter alldeles mol allena här? Borde inte du leka med dina vänner?

Maria: Jag är inte liten. Jag är 14. Och ja, jag skulle hellre vara med mina kompisar. Och nej, jag vill inte mata några jävla ankor.

Helga: Dagens ungdom. Har inte fått lära sig folkvett. Här. *(Ger G lite bröd ur handväskan)*

Gertrud: Nå, Helga, vad var det du ville tala om?

Helga: Jo, du vet nu när Igor gick bort, så lämnade han efter sig ett testamente.

Gertrud: Va?

Helga: Ett TESTAMENTE. Där står att Igors farfar kommit över en gammal skatt på ett olagligt sätt.

Gertrud: Men vad säger du? Olagligt?

Helga: Ja, olagligt. Jag vet inte hur, men både Igor och hans far ville inte ha med skatten att göra på grund av detta. Men du vet ju hur nyfiken jag är.

Gertrud: Va?

Helga: NYFIKEN.

Gertrud: Ja, jag vet. Jag är inte döv.

Helga: I alla fall, så ska den där farfarn ha gömt den här i detta område. Och ingen annan ska veta om den. Det är allt.

Gertrud: Allt? Men hur ska vi då kunna hitta den?

Helga: Jag vet inte. Men följ med upp på rummet, ska du få se en karta.

Gertrud: Åååh, så spännande, Helga!

Helga: Jag vet! Men du. Lite kaffe och kubb, först, va?

Gertrud: Kaffe och kubb. (ut)

Scen 6 - Okänt släktskap samt en flört

Tatiana städar i lobbyn. Alexander kommer in.

Alexander: God morgon.

Tatiana: God morgon. *(fortsätter städa, A står kvar en stund och tittar på).*
Ville du nåt, eller?

Alexander: Va? Nä, jag skulle bara hämta en grej...

Tatiana fortsätter sopa.

Alexander: Jo, jag undrar en grej. *(slutar sopa).* Varför sökte du jobb här? Hotellet ligger ju mitt ute i ingenstans och du kommer från storstaden, så jag undrar bara...

Tatiana: Jag ville få lite lugn och ro. Tycker inte om folk. Vad gör du här själv?

Alexander: Samma, lika.

Tatiana fortsätter sopa. Stannar upp när hon märker att Alexander inte går.

Tatiana: Var det nåt mer?

Alexander: Nja, jag undrar väl lite över ditt namn. Tatiana. Det är rysk.

Tatiana: Och?

Alexander: Jag heter Alexander. Efter den store. Farsan var ryss. Fast jag kände honom inte.

Tatiana: Jaså. Ja, min pappa var också ryss. Kände inte heller min pappa. Han gick bort nyligen, tydligen. För 2 veckor sedan.

Alexander: Jaså? Det gjorde min med.

Tystnad. De tittar på varandra.

Alexander: Vad hette din pappa?

Tatiana: Ilia.

Alexander: Min med. I efternamn?

Tatiana: Urmanov.

Alexander: Min med...

De tittar på varandra.

Tatiana: Vi är rätt lika varandra, tror jag.

Alexander: Jaa. Jag har jobbat här i en vecka bara. Då kanske du förstår varför jag tog anställning här?

Tatiana: Ja.

Sören in

Sören: Vad är det här? Syjunta? Ni har fått jobb för att jobba, inte babbla. Rör på fötterna. Du. (Till A). Damerna i rum tre vill ha kubb. Fixa det.

Alexander: Självklart, chefen. Ursäkta, vad är kubb för nåt?

Sören: Kärringbröd. Åk till Ica. Sätta fart. Jalla, jalla!

Linn kommer in. Sören ändrar sin röst.

Linn: Oj, ursäkta. Stör jag?

Sören: Nej, inte alls. Alexander skulle just gå.

Alexander ger Linn en slängkyss. S ger mördande blick.

Linn: Jag tänkte att ...

Norah: Mamma, jag vill gå nu!

Linn: Tyst! ... att jag skulle ta en liten promenad och utforska omgivningarna. Kan du rekommendera en trevlig väg?

Sören: Oh, ja. Absolut. Om jag inte hade så rysligt mycket att stå i, skulle jag gärna följa med. Ja, alltså om det hade gått för sig?

Norah: Mamma, jag vill ha godis.

Linn: Vi kanske kunde få till en promenad vid ett senare tillfälle?

Sören: Det skulle jag gärna. Kanske ikväll?

Norah: Jag VILL HA GODIS!!!

Linn: På lördag. Ikväll? Åh, jag... ja, självklart. Jag hade lite planer, men jag kan styra om. Det är inte alla dagar man blir bjuden på promenad med en... hotelldirektör.

Norah: DET ÄR lördag!

Linn: Jag vet, älskling.

Norah: Men...

Sören: Hehe. Det är inte alla dagar man träffar en sådan vacker kvinna. Vad sägs om en matbit efteråt?

Linn: Mat är gott. Vi säger så. Klockan 18.30?

Sören: Det låter bra. Vi ses här. *(Kysser hennes hand. Linn går)* Yes!!!

Norah: Mamma, du sa att jag skulle få godis på lördag. Du sa det.